

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 377/2022
28.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат у ..., против туженог Симпо АД Врање, чији је пуномоћник Слађана Милановић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 311/2021 од 28.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 28. априла 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 311/2021 од 28.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 142/20 од 19.10.2020. године, у ставу првом изреке делимично је усвојен прецизирани тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу плати на име накнаде нематеријалне штете укупан износ од 600.000,00 динара и то: за претрпљени физички бол износ од 90.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности износ од 270.000,00 динара и за душевне болова због естетске наружености износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.10.2020. године до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев, и то до траженог износа од 150.000,00 динара за претрпљене физичке болове, до траженог износа од 150.000,00 динара за претрпљени страх, до траженог износа од 450.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом почев од 19.10.2020. године, одбијен као неоснован. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 444.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 311/2021 од 28.10.2021. године, усвојена је жалба туженог, укинута је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке и пресуђено тако да је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу накнади нематеријалну штету по основима и у износима досуђеним у првостепеној пресуди, са законском затезном каматом. Одлучено је и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију тужени је оспорио дозвољеност ревизије и предложио да суд исту одбаци.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. Закона парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, али није основана.

Побијана пресуда донета је без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) Закона парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у спису предмета, првостепени суд је расправљао и утврђивао чињенице везане за повреду на раду коју је претрпео тужилац, укључујући утицај и последице такве повреде на његово психофизичко здравље, као и допринос тужиоца самој повреди, и закључио да тужилац основано потражује новчане износе на име накнаде нематеријалне штете досуђене првостепеном пресудом.

Међутим, другостепени суд је одлучујући о жалби туженог нашао да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, па је на основу одредбе члана 383. став 4. Закона о парничном поступку укинуо првостепену пресуду, одржао главну расправу и утврдио следеће чињенично стање:

Тужилац је био запослен код туженог на пословима радног места радника треће категорије на ... . Дана 20.07.2012. године тужилац је претрпео повреду на раду тако што је приликом рада на ..., при пуштању елемената на обраду, дошло до одцепљења елемента који је услед излетања из машине повредио тужиоца. Тужилац је претрпео тешку телесну повреду у виду пробојне ране на левој шаци и прелома горњег чланка на кажипрсту десне руке. Између истих странака, а поводом захтева тужиоца за накнаду нематеријалне штете у вези са описаним догађајем, вођен је спор пред Основним судом у Врању у предмету ПП 680/14, у ком је донета усвајајућа пресуда од 24.10.2017. године. Решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године отворен је стечајни поступак на стечајним дужником Симпо АД Врање, потврђено је усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације од 15.05.2018. године (УППР) и обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим. Решење је постало правноснажно 21.02.2019. године. Из садржине УППР-а утврђено је да је повериоцу АА признато оспорено потраживање по пресуди Основног суда у Врању П 680/14, са наведеном обавезом дужника да исти резервише посебна средства за повериоца оспорених потраживања. Једна од мера за спровођење Унапред припремљеног плана реорганизације јесте конверзија потраживања свих поверилаца у трајни улог у капитал друштва са стањем на дан правноснажности УППР-а. Како се потраживање тужиоца односи на период пре датума правноснажности УППР-а, односно пре 21.02.2019. године, исто је намирено конверзијом потраживања и то према стању главног дуга са каматом на дан 21.02.2019. године у износу од 1.065.076,96 динара, од чега износ од 689.165,75 динара на име главног дуга и износ од 375.911,21

динар на име трошкова парничног поступка. Конверзијом потраживања тужилац је стекао 710 акција, што је утврђено из Јединствене евиденције акционара на дан 04.07.2019. године, као и из Потврде туженог о издатим акцијама на име тужиоца од 02.09.2020. године.

На основу утврђеног чињеничног стања, другостепени суд налази да је потраживање тужиоца које је предмет овог поступка, већ обухваћено пресудом Основног суда у Врању П1 680/2014 од 24.10.2017. године, које је признато и УППР-ом туженог, и као такво намирено конверзијом у трајни улог у капитал туженог друштва. На основу извршене конверзије тужилац је стекао 710 акција туженог, па другостепени суд закључује да тужилац у смислу одредбе члана 167 став 1, 2, 3. и 4. Закона о стечају, нема право да од туженог потражује исплату утужених износа на име накнаде нематеријалне штете, због чега је одбио тужбени захтев.

Ревидент не прихвата изнето становиште другостепеног суда. У ревизији посебно указује да одредбе Закона о стечају не представљају материјалноправни основ за доношење одлуке у овом спору, да тужилац никада није учествовао у стечајном поступку који је покренут над туженим, те да никада није дао пуномоћје Влади Вуковићу, адвокату из Врања, да заступа његове интересе поводом усвајања УППР-а.

Ревизија тужиоца није основана.

Правилно је другостепени суд применио материјално право на основу кога је одбио тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде нематеријалне штете по основу повреде на раду.

Не могу се прихватити ревизијски наводи да правне последице усвајања плана реорганизације нису релевантне за одлучивање о тужбеном захтеву. Напротив, битна чињеница за пресуђење у овом спору јесте да је решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године отворен стечајни поступак над туженим, потврђено усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације од 15.05.2018. године и обустављен стечајни поступак. Наведено решење постало је правноснажно 21.02.2019. године. Правне последице усвајања плана реорганизације регулисане су одредбом члана 167. Закона о стечају (Сл. гласник РС“, бр. 104/2009...113/2017) који је био важећи у моменту доношења решења о усвајању УППР-а. У битном, основне последице усвајања плана реорганизације подразумевају да се сва потраживања и права повериоца и других лица и обавеза стечајног дужника одређена планом реорганизације уређују искључиво према условима из плана. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су њему наведена, а евентуална потраживања која буду накнадно утврђена, а нису обухваћена одредбама плана реорганизације о намирењу поверилаца, биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе, што произлази из одредбе члана 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају.

Имајући у виду утврђену чињеницу да је потраживање тужиоца које је предмет овог спора, обухваћено УППР-ом, сврстано у одговарајућу класу поверилаца и намирено у складу са условима из плана, то је онда правилан закључак другостепеног

суда да тужилац нема право да потражује исплату утуженог потраживања. Предметно потраживање намирено је претварањем у капитал туженог друштва, по ком основу је тужилац стекао акције сразмерно свом потраживању, на који начин је новчано потраживање престало да постоји.

Негирање ове чињенице од стране тужиоца нема утемељење у изведеним доказима, из разлога што тужилац према евиденцији Централног регистра за хартије од вредности јесте уписан као власник 710 акција туженог, а при том тужилац током поступка, нити у ревизији, није образложио по ком основу је стекао наведене акције ако то већ није по основу конверзије потраживање у капитал тужиоца у складу са УППР-ом. Стога су без утицаја ревизијски наводи да се не зна на шта се односе 710 акција регистрованих код Централног регистра за хартије од вредности на име тужиоца.

Такође, без утицаја су чињеничне тврдње тужиоца да никада није учествовао у поступку усвајања Унапред припремљеног плана реорганизације, нити да је Влади Вуковићу, пуномоћнику адвокату који је заступао преко 1.000 радника у том поступку, дао пуномоћје за заштиту и остваривање његових интереса. Наведено из разлога што се потраживање тужиоца свакако има намирити према условима из УППР-а будући да је настало пре усвајања УППР-а, па у смислу одредбе члана 156. став 4. тачка 1. Закона о стечају, свакако подлеже истом третману и условима као и потраживање других поверилаца његове класе (која су обхваћена планом реорганизације). Како начин измирења обавезе необезбеђених потраживања подразумева претварање потраживања у капитал, а не исплату на шта је усмерен тужбени захтев, то су ревизијски наводи изнети у наведеном правцу без утицаја на правилност побијане одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић